

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565
2, 3, 6, 7, 8, 8¹, 9, 10 IR 33 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2019 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 17 dalį ir ją išdėstyti taip:

„17. **Konkurencinis šilumos vartotojas** – šilumos vartotojas, esantis šilumos tiekimo konkurencinėje zonoje, nustatytoje savivaldybės tarybos patvirtintame specialiajame šilumos ūkio veiksmų plane, arba kitas Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatytas šilumos vartotojas, suvartojantis daugiau kaip 1 procentą šilumos tiekėjo per praėjusius kalendorinius metus realizuoto šilumos kiekio. Šiems vartotojams šilumos kaina nustatoma individualių sąnaudų principu.“.

2. Pakeisti 2 straipsnio 19 dalį ir ją išdėstyti taip:

„19. **Šilumos ūkio priemonės** – Nacionaliniame pažangos plane nustatytus valstybės energetikos politikos pažangos uždavinius įgyvendinančios nacionalinių plėtros programų priemonės, apimančios ilgalaikės ir kompleksinės šilumos gamybos, bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) bei šilumos perdavimo plėtros ir modernizavimo krypčių įgyvendinimo priemones valstybės teritorijoje.“.

2. Pakeisti 2 straipsnio 50 dalį ir ją išdėstyti taip:

„50. **Šilumos ūkio specialusis veiksmų planas** – savivaldybių specialiojo planavimo dokumentas, kuriame, įgyvendinant šilumos ūkio priemones, nustatomos esamos ir planuojamos naujos šilumos vartotojų teritorijos, nurodomi galimi ir alternatyvūs šildymo būdai, tenkinant šilumos vartotojų poreikius mažiausiomis sąnaudomis ir neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai.“.

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Konkurencija tarp alternatyvių energijos rūšių tiekėjų, tenkinant šilumos vartotojų poreikius, įgyvendinama atsižvelgiant į šilumos ūkio priemones ir šilumos ūkio specialiuosiuose veiksmų planuose nustatytus veiksmus, nustatant vartotojų šilumos poreikių tenkinimą jiems mažiausiomis sąnaudomis, užtikrinant saugų tiekimą ir neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai bei įvertinant išorines sąnaudas, taip pat kitomis šio įstatymo nustatytomis priemonėmis. Šilumos vartotojai turi teisę pasirinkti alternatyvių energijos rūšių šilumos tiekėjus, įsirengti vietinę šildymo sistemą, jeigu tai neprieštarauja teritorijų planavimo dokumentams.“.

3 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šilumos taryba yra kolegiali, patariamąjo balso teisę turinti ir visuomeniniais pagrindais veikianti su šilumos ūkiu tiesiogiai susijusių institucijų ir organizacijų (įskaitant vartotojų teises ginančias nevyriausybinės organizacijas) atstovų grupė, teikianti energetikos ministrui pasiūlymus svarbiais valstybės šilumos ūkio klausimais.“.

4 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„7 **straipsnis. Šilumos ūkio planavimas nacionalinėse plėtros programose**

Energetikos ministerija, atlikusi didelio naudingumo kogeneracijos ir efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo plėtros galimybių vertinimą ir atsižvelgdama į Nacionaliniame

pažangos plane nustatytus valstybės energetikos politikos strateginius tikslus ir (arba) pažangos uždavinius, rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti nacionalines plėtros programas, kuriose suplanuojamos šilumos ūkio priemonės, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jų įgyvendinimą. Šiose nacionalinėse plėtros programose suplanuojama:

1) šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo priemonės, įskaitant reikalavimus dėl alternatyvių energijos ar kuro rūšių naudojimo bei jų proporcijų, šilumos įrenginių galių ir jų įrengimo terminų bei nuostolių lygio šilumos perdavimo tinkluose;

2) optimalus energijos ar kuro rūšių panaudojimo šilumos ar elektros energijos gamybai bei bendrai šilumos ir elektros energijos gamybai (kogeneracijai) plėtros modelis, šilumos gamybos įrenginių diegimo poreikis ir potencialas atskirose savivaldybėse;

3) teritorijos, kuriose šilumos poreikis turi būti užtikrintas iš atliekinės šilumos, šilumos, pagamintos iš komunalinių atliekų ir (ar) didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

4) investicijų apimtys, finansavimo poreikis ir finansavimo šaltiniai į šilumos ūkio plėtrą ir modernizavimą;

5) šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo priemonių įgyvendinimo būdai, formos (savivaldybės ar jos valdomos įmonės vykdomi projektai, investicijos viešojo ir privataus sektoriaus partnerystės ir (ar) koncesijų pagrindais, konkursai, investicijos, atliekamos privačia iniciatyva, ar kiti būdai), planas, grafikas ir terminai;

6) savivaldybėms ar jų įmonėms nuosavybės arba patikėjimo teise priklausanti infrastruktūra ir turtas, kuris savivaldybės tarybos sprendimu, o tokio sprendimo nepriėmus per nustatytą terminą, – atskiru įstatymu turi būti perduotas valstybės nuosavybėn, siekiant užtikrinti numatytą šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo priemonių tinkamą įgyvendinimą;

7) kitos sąlygos, būtinos nustatytų ilgalaikės ir kompleksinės šilumos gamybos, bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) bei šilumos perdavimo plėtros ir modernizavimo kryptių bei šilumos ūkio priemonių atitinkamoje valstybės teritorijoje užtikrinimui ir įgyvendinimui.“.

5 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Savivaldybių šilumos ūkio specialieji veiksmų planai

1. Savivaldybės tvarko šilumos ūkį pagal savivaldybių tarybų patvirtintus šilumos ūkio specialiuosius veiksmų planus. Specialiaisiais šilumos ūkio veiksmų planais atitinkamoje savivaldybės teritorijoje yra įgyvendinami Nacionaliniame pažangos plane nustatyti valstybės energetikos politikos strateginiai tikslai ir (arba) pažangos uždaviniai ir nacionalinėse plėtros programose suplanuotos šilumos ūkio priemonės.

2. Šilumos ūkio specialieji veiksmų planai rengiami pagal Teritorijų planavimo įstatymo, šio įstatymo ir aplinkos bei energetikos ministrų patvirtintas Šilumos ūkio specialiųjų planų rengimo taisykles.

3. Pagrindinis šilumos ūkio specialiojo veiksmų plano tikslas yra tenkinti vartotojų šilumos poreikius vartotojams mažiausiomis sąnaudomis ir neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai. Rengiant šilumos ūkio specialiuosius veiksmų planus, vadovaujamasi Aplinkos oro apsaugos įstatymo, Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nuostatomis dėl oro užterštumo ir urbanistiniais kriterijais (užstatymo tankis, pastatų aukštingumas, užstatymo specifika), taip pat kitais kriterijais, kurie nepažeidžia technologinio neutralumo principo. Šilumos ūkio specialiajame veiksmų plane nustatomos esamos ir planuojamos naujos šilumos vartotojų teritorijos ir pateikiami principiniai techniniai sprendimai dėl kiekvienai teritorijai nustatytų alternatyvių energijos ar kuro rūšių naudojimo, kad būtų patenkinami šios teritorijos vartotojų šilumos poreikiai.

4. Rengiant savivaldybės šilumos ūkio specialųjį veiksmų planą, dalyvauja jos teritorijoje esančios šilumos, elektros, dujų tiekimo įmonės ir kiti su šilumos ūkiu susiję subjektai bei šilumos vartotojų teisės ginančios organizacijos. Rengiant ir tvirtinant šilumos ūkio specialiuosius veiksmų planus, negalima nepagrįstai trukdyti vartotojui pasirinkti norimą

alternatyvią energiją ar kuro rūšį. Elektros, geoterminės energijos ir kiti ekologiškai švarūs šilumos šaltiniai galimi visoje savivaldybės teritorijoje.

5. Šilumos ūkio specialieji veiksmų planai atnaujinami ne rečiau kaip kas 7 metai, atsižvelgiant į šilumos ūkio priemones, taip pat šilumos gamybos ir perdavimo technologijų raidą, konkurencinę aplinką, šilumos gamybos kainų tendencijas, aplinkos užterštumo pokyčius ir kitus reikšmingus veiksnius. Šilumos ūkio specialieji veiksmų planai privalo būti atnaujinti ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo šilumos ūkio priemonių patvirtinimo ar jų pakeitimų įsigaliojimo.

6. Tais atvejais, kai savivaldybė nesilaiko šiame įstatyme nustatytų įpareigojimų atnaujinti šilumos ūkio specialųjį veiksmų planą arba kai tuo metu galiojantis šilumos ūkio specialusis veiksmų planas ar teritorijų planavimo dokumentai neatitinka šilumos ūkio priemonių, specialieji veiksmų planai ar teritorijų planavimo dokumentai taikomi tiek, kiek neprieštarauja šioms priemonėms.“.

6 straipsnis. 8¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8¹ straipsnis. Investicijos į šilumos ūkio priemonių ir šilumos ūkio specialiųjų veiksmų planų veiksmų įgyvendinimą

1. Energetikos ministerija teikia metodinę paramą šilumos ūkio specialiesiems veiksmų planams parengti.

2. Šilumos ūkio priemonėms finansuoti ir specialiuosiuose šilumos ūkio veiksmų planuose detalizuotiems šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo veiksams įgyvendinti gali būti skiriamos:

- 1) Europos Sąjungos paramos lėšos;
- 2) valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų asignavimai;
- 3) fizinių ir juridinių asmenų lėšos;
- 4) kitos lėšos, gautos Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Savivaldybės ir (ar) šilumos tiekėjai privalo užtikrinti trūkstamą finansavimą šilumos ūkio priemonėms įgyvendinti. Jeigu savivaldybės ir (ar) šilumos tiekėjai neužtikrina šių priemonių įgyvendinimo nustatytais terminais, Vyriausybė Energetikos ministerijos siūlymu teikia pasiūlymus savivaldybėms dėl šių priemonių įgyvendinimo, įskaitant pasiūlymus dėl papildomo finansavimo užsitikrinimo būdų, arba priima sprendimą dėl reikiamų finansinių investicijų, jų paskirstymo tvarkos ir būdo.“.

7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Šilumos tiekimo organizavimas

Savivaldybė, remdamasi šilumos ūkio specialiuoju veiksmų planu, organizuoja šilumos tiekimą šilumos vartotojams pagal jų poreikius patalpoms šildyti, vėdinti ir karštam vandeniui ruošti.“.

8 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomo šilumos gamybos arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) įrenginio statybai ar modernizavimui finansuoti yra pasinaudota ar naudojama Europos Sąjungos finansine parama, Nacionaliniame pažangos plane nustatytus atsinaujinančių energijos išteklių pažangos uždavinius įgyvendinančios nacionalinės plėtros programos finansavimo šaltiniais, valstybės ar savivaldybės dotacija ar subsidija;“.

9 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„33 straipsnis. Maksimalios šilumos suvartojimo normos daugiabučiuose namuose

Taryba, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintoje Valstybės pažangos strategijoje nustatytas energetikos politikos vystymosi kryptis, nustato maksimalias metines

šilumos suvartojimo normas, išreikštas kWh/m² per kalendorinius metus, daugiabučių namų butams ir kitoms patalpoms šildyti, kurios skelbiamos ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki jų įsigaliojimo dienos. Šios normos taikomos daugiabučių namų energiniam efektyvumui vertinti, planuojant priemones ir lėšas jų energiniam efektyvumui didinti.“.

10 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas